

Zachráňme si planétu!

Podarí sa nám odovzdať Zem ďalším generáciám bez toho, aby sme ju totálne zničili? To, že Zem treba chrániť si uvedomuje aj mladšia generácia. Za to, že sa o tejto téme začalo viac rozprávať a do celosvetových protestov sa zapojili tisíce mladých ľudí z celého sveta, vrátane Slovenska, patrí vďaka švédskej environmentálnej aktivistke Grete Thunbergovej. Táto 16-ročná študentka bola v marci za svoje aktivity dokonca nominovaná na Nobelovu cenu za mier.

Študenti slovenských stredných škôl, našu školu nevynímajúc, sa protestmi, ktoré sa konali 15. marca a 26. apríla, snažili vyburcovať kompetentných, aby konali.

„Každým dňom máme menej času, aby sme zažehnali nebezpečenstvo plynúce z klimatickej zmeny. Musíme sa k týmto problémom postaviť čelom, lebo ak to nespravíme mladí, potom nikto,“ povedal na proteste v Bratislave jeden z jeho spoluorganizátorov, študent osemročného gymnázia na Hubeného ulici Jakub Andacký.

Mladým ide o dobrú vec, dôležitú pre všetkých, preto ho sklamal prístup niektorých učiteľov. „Myslel som si, že učitelia budú mať viac pochopenia. Časť, žiaľ, zašla tak ďaleko, že na štrajk pustili študentov len v prípade, že budú mať ospravedlnenky od lekára.“

Debata o tom, ako sa k študentským protestom stavajú dospelí, nie je však len špecifikom Slovenska. Vedec z Českej akadémie vied Alexander Ač, ktorý pochádza zo Slovenska, preto dospelým, ktorí sú k zmene klímy lahostajní, odkazuje, že jej dôsledky začínajú byť naozaj nebezpečné, a že aj oni boli kedysi deťmi, ale vtedy nemuseli riešiť otázky úspešného prežitia na planéte.

Táto fotografia Moniky zo štrajku za klímu sa ocitla aj na titulke Nového Času. Foto: Nový Čas

Na protestoch sa zúčastnila aj študentka 2. ročníka Strednej umeleckej školy scénického výtvarníctva Monika Mečárová. Prekáža jej aj to, ako sa k prostrediu správajú mladí.

■ Čo ťa viedlo k tomu zúčastniť sa protestu?

Išla som tam, aby som podporila správnu vec. Nie je mi jedno, ako sa ľudia správajú k planéte. Ani to, ako niektorí študenti znečisťujú prostredie, prírodu, okolie.

■ Ako si sa dozvedela o štrajku? Išla by si tam aj v prípade, že by to nebola školská akcia?

Povedala mi to spolužiačka deň predtým. Išla by som veľmi rada aj sama, ale rodičia by mi to neospravedlnili, takže som bola šťastná, že sme tam išli zo školy a išli sme podporiť dobrú vec.

■ Vedela by si mi opísať pocity zo štrajku?

Bolo mi veľmi ľúto, že tam prišli ľudia a bolo na nich vidieť, že už chcú ísť preč a sú tam prakticky nasilu. Je totiž veľmi dôležité, aby prišla medzi nás, študentov, osвета, keďže o tom, čo ďalej bude už čoskoro rozhodovať naša generácia.

■ Mala si transparent s nápisom Aj doma hádžeš špáky na zem? Zaujímalo by ma, či ty vždy odhadzuješ špáky do košov?

Áno. Ak v blízkosti nie je kôš, odložím si ich do krabíčky a potom ich naraz vyhodím.

■ Nebol neporiadok aj na mieste protestu, pretože niektorí ľudia zrejme nepochopili jeho zmysel?

Bol tam neporiadok. Na niektorých ľudí som sa pozerala a nechápala, prečo tam vôbec sú a čo tam robia. Najviac ma zarazilo

to, že všade okolo boli koše, od každého človeka zhruba 5 metrov a ľudia to aj tak hodili na zem.

■ Ako ty sama chrániš krajinu?

Nepoužívam jednorazové obaly, som vegánka. Jednorazové produkty, napríklad tampóny na odličovanie sa dajú nahradiť obyčajným uterákom. Snažím sa zmeniť svoj život.

■ Myslíš si, že by škola mohla tiež pomáhať životnému prostrediu zavedením nejakých opatrení?

Áno, snažíme sa už aj s pani učiteľkou Šothovou aby sa sem dalo viac košov na recykláciu.

■ Ako by podľa teba mohli ľudia pomôcť planéte?

Napríklad by mohli chodiť viac MHD a menej znečisťovať

Mária Terázia # posledná milosť

Aj vďaka našim študentom môže cisárovná Mária Terézia udeliť svoju poslednú milosť v pôvodnom slovenskom muzikáli, ktorý uvádza divadlo Nová scéna. Naši študenti sa podieľajú nielen na líčení známych hercov, ale ich príspevok k realizácii tohto mimoriadneho diela je možné vidieť aj pri práci na svetelnom dizajne.

Na Cineame uspeli traja študenti

Na krajskom kole súťaže amatérskych filmových tvorcov Cineama 2019 získala Kristína Bajaničová 2. miesto v kategórii animovaný film, Júlia Šmidtová 3. miesto za hraný film a Eduard Levický 3. miesto v kategórii dokument. Všetci traja zároveň postúpili do celoštátneho kola.

Módna línia mladých 2019

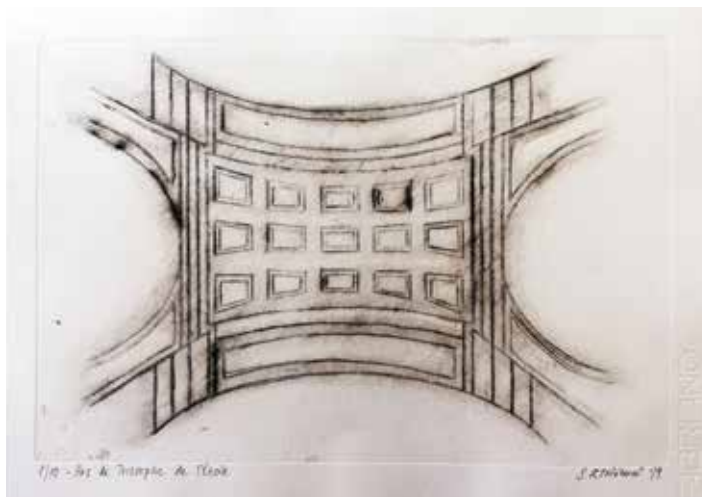
Kolektív študentiek tretieho ročníka študijného odboru scénické výtvarníctvo – kostýmová tvorba priniesol z celoštátnej súťaže s medzinárodnou účasťou Módna línia mladých 2019 diplom za tretie miesto. Získali ho za kolekciu prác Hmyz v kategórii Scénická a historická odevná tvorba.

Máme umelecké črevo aj zmysel pre humor

Trojica prváčok Tamara Džuričková, Kristína Guttová a Viktória Macejkovičová postúpila do finále súťaže Máš umelecké črevo? Témou bolo zbieranie, a keďže dievčatá majú zmysel pre humor a sledujú aj aktuálne dianie rozhodli sa zamerať na zbieranie titulov. Inšpirovali sa nielen predsedom parlamentu Andrejom Dankom ale aj mnohými ďalšími, ktorí zbierajú tituly a potom ich používajú ešte aj na svadobných oznámeniach.

(žu)

Dvojitý úspech v súťaži UNESCO v Paríži

V medzinárodnej výtvarnej súťaži Spomienky na budúcnosť boli ocenení dvaja naši študenti. V tvrdej konkurencii viac ako tisíc súťažiacich zo všetkých kútov zemegule, ktorej vyhlasovateľom bolo UNESCO, získal Daniel Kubičina medailu (jeho práca vpravo) a Simona Živčáková (vľavo) čestné uznanie. Dnes aj ich práce zdobia priestory UNESCO v Paríži.

Fotografi zabodovali

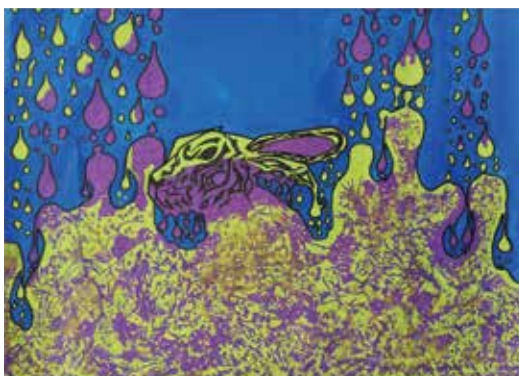

Talent študentov a kvalitu výučby v našich nových študijných odboroch zameraných na masmediálnu a filmovú tvorbu, potvrdil úspech dvoch našich študentov v krajskom kole celoštátnej postupovej súťaže neprofesionálnej fotografie AMFO. Samuel Bárta získal 2. miesto v kategórii Farebná fotografia a Patrik Bihuň 3. miesto v kategórii Čiernobiela fotografia. Fotografie môžete vidieť na výstave v Galérii Labyrint Mestského kultúrneho strediska v Senci.

Dve študentky, dve prvé miesta

Bianka Halászová a Eliška Horňáková zvíťazili vo výtvarnej súťaži Zvieratá v mori a na pobreží, ktorej vyhlasovateľom bolo Centrum voľného času Kalokagatia v Trnave. Ich práce sú nielen odrazom krásy a nevšednosti života v moriach a oceánoch, ale aj varovaním, o čo všetko môžeme prísť, ak si nebudeme životné prostredie dostatočne chrániť.

Práce našich študentov v Pistoriho paláci

V krajskom kole 56. ročníka celoštátnej postupovej súťaže neprofesionálnej výtvarnej tvorby Výtvarné spektrum získali ocenenie študenti Michaela Vakoničová

(obrázok vľavo) a Samuel Králik (obrázok vpravo). Ocenené práce postupujú do celoštátneho kola (september 2019, Trenčín), kde budú reprezentovať amatérsku

výtvarnú tvorbu Bratislavského samosprávneho kraja. Práce sú vystavené v Pistoriho paláci v Bratislave.

Dielo našej študentky Michaely Vakoničovej reprezentovalo Slovensko ako jediné aj na medzinárodnej výtvarnej súťaži v Monaku.

Zachráňme si planétu!

Dokončenie z 1. strany

prostredie autami. Aj projekt Slovnafť bajk bol veľmi dobrý nápad, a keď niekto chodí mimo mesto, tak tiež využívať verejnú dopravu - vlaky alebo autobusy.

■ Vďaka protestu si sa ocitla aj na stránkach Nového Času. Aké máš z toho pocity?

Bola som síce nervózna, ale som rada, že som mohla prezentovať svoj názor. Neskôr, keď som si čítala diskusiu pod článkom, tak som premýšľala, či si vôbec ľudia pozreli video, ktoré k tomu bolo zverejnené a vypočuli si moj názor. Dost tam kritizovali našu generáciu a hlavne môj transparent, vďaka ktorému sa moja fotografia ocitla na titulnej strane. Bol mi ľúto, že ľudia hneď odsudzovali môj názor ešte pred prečítaním článku. Keby to bolo možné, tak by som sa s tými ľuďmi rozprávala z očí do očí a snažila by som sa im vysvetliť svoj názor. Síce som sa stretla s veľkým množstvom negatívnych názorov, ale rozhodne nelutujem, že som do toho išla, a dokonca som za to vďačná.

Karin Ničová ■ Tereza Kubincová

Deň narcisov

Každoročne sa študenti našej školy aktívne podieľajú na charitatívnej zbierke Deň narcisov. Každý, kto prispeje, vyjadří symbolicky - pripnutím narcisu, spolupatričnosť onkologickým pacientom. Peniaze zo zbierky sa používajú na pomoc onkologickým pacientom, napríklad na bezplatnú Onkoporadňu (0800 11 88 11), sieť psychológov, relaxačné pobyty pre pacientov, ubytovacie zariadenia pre rodičov detí liečených na rakovinu atď.

Začalo to horúce leto

Greta Thunbergová má len šesťnásť rokov, ale už vystúpila aj v Európskom parlamente v Bruseli a na summite OSN o klimatických zmenách, kde okrem iného povedala: „Hovoríte, že naďalej milujete svoje deti. A napriek tomu im pred očami kradnete ich budúcnosť.“ Greta začala štrajkovať 20. augusta 2018, ani nie o mesiac sa vo Švédsku konali parlamentné voľby. Motivovala ju vlna horúčav v Európe a požiare v jej rodnej krajine. Po voľbách pokračovala v štrajku len počas piatkov.

Foto: EP

Odkaz študentom zo župy:

Zamýšľali ste sa niekedy nad tým, aké typy škôl na Slovensku existujú? Ak áno, tak viete, že štátne, cirkevné, súkromné ale aj župné. Ak nie, tak ste sa to práve dozvedeli. Zriaďovateľom tej našej je Bratislavský samosprávny kraj. Preto sme sa boli pozrieť na rokovaní župy a túto príležitosť sme využili na rozhovory s kompetentnými, aby sme zistili, ako školstvo hodnotia a čo chcú spraviť preto, aby žiaci dostávali kvalitné vzdelanie. Na naše otázky odpovedali župan Juraj Droba a riaditeľ odboru školstva, mládeže a športu Igor Urbančík.

Župan Juraj Droba

■ Rok vo vedení Bratislavskej župy ste zhrnuli v publikácii 365 dní na župe, ktorá je akýmsi odpočtom pôsobenia nového vedenia. Čím z oblasti školstva ste sa v nej mohli pochváliť?

Droba: Školstvu sme sa venovali intenzívne. Hneď po nástupe sme sa snažili vytvoriť fond pre učiteľov a ani nie po mesiaci pôsobenia sme boli schopní dať vianočnú odmenu všetkým našim učiteľom. Následne sme sa začali venovať trochu viac aj reštrukturalizácii a zvyšovaniu kvality školstva. Urobili sme niekoľko opatrení – napríklad Stredná pre mňa, vďaka čomu sa nám podarilo zvýšiť záujem o župné stredné školy. Posledných sedem rokov počet uchádzačov stále klesal, takže sa teším, že sa nám podarilo zvrátiť tento negatívny trend. Snažíme sa popularizovať jednotlivé odborné profesie teda naše stredné odborné školy, samozrejme aj gymnáziá, dokopy ich je 54, snažíme sa naďalej vytvárať prostriedky pre učiteľov, zaviedli sme pravidelné stretnutia s učiteľmi. Všetkým, čo robíme, sa snažíme dávať najavo, že nám na školstve naozaj záleží a chceme urobiť všetko preto, aby sa zlepšovalo.

■ Ktoré problémy v oblasti školstva treba podľa vás riešiť najakútnejšie?

Droba: Úplne najakútnejšie je, aby nezatekali strechy a neprefukovalo cez okná, teda údržbárske práce. Mnohé budovy sú zanedbané, v minulosti nebol dostatok prostriedkov, alebo, ak sa aj investovalo, tak neefektívne a nesystematicky, takže naša prvá úloha je ukázať rodičom a žiakom, že aj na tomto nám záleží, pretože kultúrne a pekné prostredie je veľmi dôležité. To je prvá časť a potom sa musíme snažiť, aby naše župné školy boli konkurencieschopné.

■ Vašou prioritou je posúvať školstvo na vyššiu úroveň. Okrem toho, že sa župa snaží motivovať pedagógov aj finančným prílepšením, viac prostriedkov ide aj na opravy a vybavenie škôl. Myslíte si, že to, v akom stave je dnes školstvo je len otázka peňazí, alebo je problém širší?

Droba: Je to veľký štrukturálny problém Slovenska. To, koľko bolo ministrov školstva od našej samostatnosti od roku 1993, je vizitkou, že školstvo vždy bolo len nejaký nechcený appendix a nikto sa mu systematicky nevenoval. Dúfam, že Slovensko sa konečne dožije ministra školstva, ktorý stráví vo svojej funkcii štyri roky a odvedie kus práce. Pripomínam, že tá úloha nebude vždy príjemná, ale niekto musí začať.

■ Začali ste budovať tradíciu oceňovania študentov župných škôl. Čo vás k tomu motivovalo?

Župan Juraj Droba (vpravo) a riaditeľ odboru školstva Igor Urbančík (vľavo) z vlastnej skúsenosti vedia, aké dôležité je kvalitné vzdelanie. Foto: BSK

Užite si strednú školu

Z oceňovania stredoškolákov sa už stáva tradícia. Nájdete medzi tohtoročnými ocenenými študenta našej školy? Foto: BSK

Droba: Je to pre mňa logické vyzdvihnutie tých, ktorí sú najlepší. Nie sú to nominácie župana alebo župy, robíme to na základe odporúčaní riaditeľov škôl.

■ **Bratislavský samosprávny kraj má svoju kanceláriu aj v Bruseli. Jej cieľom je propagovať náš kraj na európskej úrovni. Na prezentačných podujatiach sa už zúčastnili aj niektoré školy. Podľa čoho ste ich vyberali? Neuvažujete o tom, že raz by mohli Bratislavskú župu reprezentovať aj študenti našej Strednej umeleckej školy scénického výtvarníctva?**

Droba: Budem rád, ak to tak bude. Snažíme sa vytvoriť čo najširší priestor, samozrejme, finančné prostriedky sú obmedzené, takže ak by som aj chcel z každej školy pozvať zástupcov do Bruselu tak to nebude možné naraz. Školy vyberáme podľa toho, či môžu byť atraktívne v rámci toho-ktorého podujatia v Bruseli, keď ide o spoločenské podujatie tak napríklad pozývame našich gastronómov, vinárov.

■ **Čo by ste v oblasti školstva chceli počas svojho pôsobenia dosiahnuť?**

Droba: Aby sme mohli byť všetci hrdí na stredné školy v našom kraji a v podstate každej z tých škôl pomôcť robiť marketing a nábor nových študentov a zároveň sa poopravovať čo najviac školských budov a dvor a zvýšiť atraktivitu našich škôl.

■ **Aké školy ste absolvovali a ako by ste zhodnotili ich úroveň?**

Droba: Mojou almou mater je gymnázium na Hubeného ulici, (1985-89), potom som chodil na FTVŠ UK a na Filozofickú fakultu, neskôr na Fakultu manažmentu, takisto na tri zahraničné univerzity, študoval som University of Pittsburg, na belgickej univerzite v Gente a magisterský titul mám aj s George Washington University.

Riaditeľ odboru Igor Urbančík

■ **Už vyše roka šéfuje odbor školstva, mládeže a športu Bratislavského samosprávneho kraja. Za relatívne krátky čas sa vám podarilo presadiť viacero opatrení, z ktorých je jasné, že kvalitu škôl považujete**

za kľúčovú. Ktoré z nich boli podľa vás najkľúčovejšie?

Urbančík: Prvý rok sme sa sústredili na zlepšenie hodnotenia učiteľov, to bolo riešenie najakútnejšieho problému, ktorý máme v Bratislavskom kraji. Priemerná mzdová úroveň, ktorá nie je na Slovenska taká katastrofálna, je v Bratislavskom kraji nedostatočná. Velmi sa teším, že sa nám podarilo zaviesť preplácanie mimovyučovacej činnosti, preplácame učiteľom čas, ktorý trávia so žiakmi nad rámec výučby, a jazykové vzdelávanie pre učiteľov, aby mohli skvalitniť výučbu, chodiť na medzinárodné pobyty.

■ **Študovali ste na prestížnej americkej univerzite. Čo ste museli urobiť preto, aby ste sa dostali na Harvard?**

Urbančík: Bolo to kombináciou toho, že sa mi podarilo absolvovať medzinárodný program a zároveň šťastia. Základný odkaz, ako sa dostať na kvalitné vysoké školy, je mať kvalitné stredné školy a na nich sa kvalitne pripravovať.

■ **Ovplyvňujú vašu snahu o zvýšenie kvality vzdelávania aj skúsenosti zo zahraničia?**

Urbančík: Čiastočne áno, ale to, čo nás tlačí vpred, je konkurencia. Bratislavský kraj je výnimočný v tom, že tu máme aj veľa kvalitných súkromných škôl. A motiváciou je, aby aj verejné školy boli kvalitné a konkurencieschopné a vedeli študentom ponúknuť kvalitné vzdelávanie. Ale je pravda, že keď niečo vymýšľame inšpirujeme sa aj príkladmi zo zahraničia.

■ **Presadili ste dve všeobecne záväzné nariadenia týkajúce sa školstva. Vďaka nim dostanú napríklad vybrané skupiny žiakov obedy za symbolickú sumu 1 cent a menej budú platiť aj za internát. Ktorých študentov sa to dotkne?**

Urbančík: Dotkne sa to dvoch skupín študentov. Prvá väčšia skupina sú študenti na školách s duálnym vzdelávaním, cieľom je aby duálne vzdelávanie bolo pre študentov atraktívnejšie a dostupnejšie. Druhá skupina sú študenti bez ohľadu na formu štúdia, ktorí sa ocitli v ťažkej sociálnej situácii. Aj historicky riešime to, že máme aj na veľmi dobrých školách študentov v ťažkej situácii, neraz sú to

aj študenti samoživitelia a nemali sme doteraz nástroje ako aspoň trochu pomôcť. Na návrh riaditeľa im budeme viesť pomôcť, aby pre nich bolo štúdium na strednej škole dostupnejšie.

■ **Stihli ste si už urobiť predstavu o kvalite župných škôl?**

Urbančík: V Bratislavskom kraji máme veľa kvalitných škôl a snažíme sa robiť všetko pre to, aby bratislavské školstvo bolo zase výstavnou skriňou slovenského školstva. Niekde nám to ešte chvíľku potrvá. Aj rebríčky ukazujú, že v našom kraji máme nemalo kvalitných škôl a my chceme, aby ich bolo ešte viac.

■ **Ktoré problémy v oblasti školstva treba podľa vás riešiť najakútnejšie?**

Urbančík: Je otázka z akej úrovne. Je veľa vecí, ktoré vieme spraviť s riaditeľmi my ako zriaďovatelia, ale potom sú systémové veci, ktoré treba urobiť z pozície ministerstva školstva. My sa snažíme ukázať, čo je možné urobiť z pozície nižších úrovní, ale tá najväčšia výzva je obsahová reforma či už na základných školách alebo na stredných školách. Keď sme sa predtým bavili o skúsenostiach zo zahraničia, tak za posledných 30 rokov sa až tak nezmenilo to, čo a ako sa učí. Keď som ja chodil na strednú školu, tak ešte neexistovali web prehliadače, to znamená, že svet, na ktorý bol nastavený náš systém, bol úplne iný ako teraz a to sa nám ešte nepremietlo do toho, ako učíme. My sa snažíme urobiť tie zmeny, ktoré sa dajú.

■ **Čo by ste ako úspešný vzdelaný človek a zároveň šéf odboru školstva odkázali študentom našej Strednej umeleckej školy scénického výtvarníctva ale aj všetkým ostatným mladým ľuďom?**

Urbančík: Také najjednoduchšie: učte sa jazyky. A trochu komplikovanejšie: užite si strednú školu, je to obdobie keď sa vie človek strašne veľa naučiť a strašne veľa spoznať a zažiť. Scénické výtvarníctvo je práve z tých škôl, kde študenti môžu robiť obrovské množstvo aktivít a čím viac sa do nich zapojíte a čím viac ich vyskúšate, tým prínosnejšie pre vás bude obdobie strávené v škole.

Zhovárala sa **Karin Ničová**

Asistovali: **Tereza Kubincová** ■ **Sára Pračková**

Šikana spôsobuje následky na celý život

Aj na šikanu existujú odborníci. Jednou z nich je ombudsmanka Viera Tomanová, ktorá vo februári prišla na besedu so žiakmi našej školy.

Čo je to šikana? Úmyselné a opakované týranie spolužiaka skupinou alebo jednotlivcom pomocou manipulácie a agresie. Začína takzvaným ostrakizmom, teda vyčlenením jednotlivca z kolektívu.

Počet šikanovaných detí sa v posledných rokoch vyšplhal až na 41 %. Následky šikany neovplyvňujú len postihnuté dieťa ale aj agresora, rodičov a taktiež učiteľov a riaditeľa školy. Šikanované dieťa má doživotné následky, ako sú depresie, úzkosti, panické poruchy osobnosti, samovražedné sklony a v niektorých prípadoch dokonca prepadne aj drogám. Agresori si však tiež nesú svoje následky. Síce sú menšie ale k tomu prispieva aj fakt, že tieto deti trpeli psychickými poruchami už predtým.

O tieto problémy sa zaujíma a následne ich rieši ombudsmanka pre práva detí, Viera Tomanová, ktorá zavítala aj na našu školu. Jej prácou je pomáhať tam, kde štát zlyhal. Každoročne navštívi niekoľko zo zariadení, v ktorých je umiestnených vyše 13 000

Šikanované dieťa má doživotné následky. Ilustračné foto: Pixabay

detí. Zúčastňuje sa aj na súdnych konaniach, kde zastupuje deti. Stretla sa už aj s prípadmi, že zástupcovia Úradu komisárky pre práva detí, museli svedčiť proti obom rodičom.

Na otázku, ako sa vyhnúť šikane na školách odpovedala, že tejto témy sa ujala už v roku 2016, lenže v zabránení šikany nepomôže len jedna osoba. Musia sa proti nej postaviť viaceré štátne orgány, ako

napríklad ministerstvo školstva, sociálnych vecí ale aj ministerstvo kultúry.

Dominika Vavrová

Deti majú najmä práva, rodičia povinnosti

Ombudsmanka pre deti Viera Tomanová si počas návštevy Strednej umeleckej školy scénického výtvarníctva našla čas aj na rozhovor pre náš časopis.

■ Aké sú rozdiely medzi právami dieťaťa a právami dospelých?

Práva detí sú koncipované oveľa širšie ako práva dospelých. Často sa odvolávam aj na práva dospelých a argumentujem nimi, keď sa hovorí o základných ľudských právach a slobodách. Využívam napríklad aj článok 8 vychádzajúci z dohovoru o základných ľudských právach vydávaný judikatúrou európskeho súdu, ktorý hovorí o tom, že ak rodič nie je dostatočne empatický k svojmu dieťaťu, nemá právo od neho vyžadovať, aby ho milovalo alebo navštevovalo. Rodič má oveľa viac povinností ako dieťa. Povinnosti dieťaťa sú napríklad pomáhať rodičom, poslúchať ich, prispievať k výchove, chodiť do školy.

■ Kto sa na vás úrad najčastejšie obracia?

Deti z rozpadajúcich sa vzťahov. Deti, ktoré bojujú medzi láskou k mame a láskou k otcovi. Vzťahy, kde rodičia dieťa používajú ako zbraň a ono sa nevie brániť. Dokonca má neraz pocit, že zlyhalo, a pritom nezlyhalo ono, ale rodičia.

■ Koľko prípadov ročne riešite?

Len za prvý mesiac tohto roka nám prišlo 209 podaní. Za minulý rok sme vyriešili 350-400 prípadov, ďalších 638 ešte riešime. Okrem toho monitorujeme viac ako 100 zariadení, v ktorých je okolo 13 000 detí.

■ Dnes sa veľa diskutuje o šikane, štúdie ukázali, že až 41 percent detí v školách ju pocítilo. Ako sa stavia k šikane váš úrad?

Otvorili sme stránku Stop šikane, spolupracujeme aj s ministerstvom školstva a od septembra 2018 platí nový metodický pokyn. Nie je možné, aby agresor zostal v škole, kde šikanuje a obeť ju musela opustiť. V boji proti šikane sú zainteresované orgány činné v trestnom konaní, ministerstvá školstva, sociálnych vecí, dokonca aj kultúry. Vďaka

štátnemu tajomníkovi na ministerstve školstva sa nám podarilo dosiahnuť, že do zmluvy medzi verejnoprávny RTVS a štátom ministerstvo kultúry zakotvilo, že ten rok bude venovaný aj ochrane práv detí, a ja pevne verím, že aj vďaka tomu budú deti informovanejšie o svojich právach. V piatom ročníku základnej školy sa síce učia o dohovore o právach dieťaťa, ale potrebujú sa o nich dozvedieť viac.

■ Je reálne, že v dohľadnom čase bude slovenské školstvo pripravené na väčšiu mieru inklúzie – teda zaraďovanie detí so zdravotným postihnutím do obvyčajných tried?

Dopriala by som všetkým deťom, ktoré majú zdravotné postihnutie, aby tu inkluzívne školstvo bolo. Legislatíva je už síce pripravená, ale zatiaľ nemáme zvládnuté ani integrované školstvo. Nemáme možnosť poskytnúť deťom asistenta, pedagóga alebo opatrovateľa, ktorý by deťom pomohol napríklad pri základných hygienických úkonoch.

Zhovárala sa: Karin Ničová

Najprv Profesia Days, potom Job Expo

Naša škola sa už tradične zúčastňuje na dvoch veľkých veľtrhoch práce – bratislavských Profesia Days a nitrianskom Job Expo.

Tento rok sa na Profesia days prezentovalo viac ako 200 zamestnávateľov. Zaujímavosťou o prácu sa medzi nimi mohli dobre orientovať vďaka členeniu na tzv. ostrovy - ostrov mladých talentov, ostrov podnikania, ostrov IT. Pre návštevníkov boli pripravené nielen odborné podujatia, čakali ich aj diskusie s raperom Rytmusom, moderátorom Sajfom či autormi webovej stránky Zomri Bufetákom a Korytnačikom.

Na Profesia days sa prezentovalo aj 20 župných škôl vrátane našej Strednej umeleckej školy scénického výtvarníctva. Ako študenti sme mali možnosť spraviť malú anketu z pohľadu oboch strán zúčastnených.

Na veľtrhu hľadala osobných asistentov aj organizácia muskulárných dystrofií. Hľadali asistentov pre ľudí so zdravotným postihnutím, ktorí by im pomáhali robiť veci, ktoré nevládnu sami. „Jedinou podmienkou je vek 18 rokov,“ povedala nám zástupkyňa organizácie. „Skúsenosti nie sú potrebné, pretože človek s postihnutím ich bude navigovať, môžu to byť aj študenti či dôchodcovia.“

▲ Na Profesia Days sme sa viac prezentovali, na Job Expo viac pracovali.
▼ Organizácia muskulárných dystrofií hľadá asistentov.

Na Profesia days hľadali spolupracovníkov už šiestykrát. Chodia sem radi, pretože na veľtrhu je vždy dobrá atmosféra.

Na bratislavských Profesia Days rovnako ako na nitrianskom Job Expo ponúkajú práce aj zamestnávateľia z rôznych kútov Európy – od Dánska či Švédska cez Írsko až po Španielsko. Návštevníci mohli využiť ponuky vďaka organizácii EURES - Európske služby zamestnanosti, ktorá pozvala zástupcov zahraničných zamestnávateľov. Neponúkali len sezónne práce, ale aj trvalé zamestnanie. Služby EURES sú bezplatné, cieľom organizácie je totiž podporovať mobilitu pracovných miest v Európskej únii.

Zo známych firiem ponúkal na veľtrhu prácu napríklad aj výrobca piva Heineken. Hľadali pracovníkov pre oblasti marketingu, výroby, logistiky a distribúcie. Záujem mali aj stredoškôľakov, ktorí by u nich brigádovali počas prázdnin. Takýchto podujatí sa zúčastňujú aj s cieľom zviditeľniť svoju značku.

O to sa účasťou na podobných podujatiach snaží aj naša škola. A okrem toho, študenti masmediálnej komunikácie, fotografie či kamery na nich získavajú aj praktické skúsenosti.

Sabina Bebčáková
Vanesa Váleková

Riaditeľ školy: Ing. Milan Búci, PhD.

Zástupkyňa riaditeľa pre výchovu a vyučovanie: Mgr. Edita Varačková

Časopis pripravili: Študenti masmediálnej komunikácie

Logo: Dominika Kolenčíková

Pedagogička: Zuzana Račková

Stredná umelecká škola
scénického výtvarníctva
Skenárova 7
821 09 Bratislava

Kontakty:

skola@zsssvba.sk

+421 (2) 53 41 46 13

www.zsssvba.sk

Nepovyšujte sa, ani sa neponižujte

Naša škola je naozaj akčná. Svedčí o tom aj množstvo akcií, do ktorých sa zapája. Jednou z nich veľtrh práce Job Expo, na ktorého organizačno-technickom zabezpečení sa podieľajú aj študenti Strednej umeleckej školy scénického výtvarníctva. Na Job Expo 2019 a European Job Days 2019 v Nitre okrem iného zabezpečovali vysielanie a dokumentovanie odbornej konferencie a prednášok. Odbornú konferenciu moderoval významný slovenský novinár Peter Bielik, ktorý je známy najmä ako moderátor diskusnej relácie televízie TA3 Téma dňa. Napriek tomu, že je veľmi zaneprázdnený poskytol nášmu časopisu rozhovor.

Študentka masmediálnej komunikácie Kristína Guttová spovedá moderátora televízie TA3 Petra Bielika. Foto: SUŠSV

■ Veľtrh práce Job Expo moderujete už deviaty raz. Čím je pre vás toto podujatie zaujímavé?

Najmä tým, že sa tu stretnem s mladými ľuďmi, ktorí majú záujem o svoju budúcnosť. Mrzí ma, keď sú mladí ľahostajní, je to na nich potom vidieť, stávajú sa z nich trochu pokazení ľudia, ktorí nemajú záujem o svoje okolie ani žiadnu činnosť, nemajú žiadne koníčky a potom ani priateľov.

■ Je rozdiel v príprave na moderovanie televíznej relácie ako je Téma dňa a akcie ako je napríklad táto? V čom?

Téma dňa je relácia na dennej báze, teda musí v nej byť to, čo je

v daný deň nové alebo aktuálne a hosťom by mala byť osoba, o ktorej sa práve rozpráva, alebo ktorá má k téme čo povedať. Príprava na Tému dňa je oveľa rýchlejšia a vo väčšom strese. Akcie ako Job Expo, ktorú ako ste spomínali, moderujem už niekoľkokrát, majú špecifiká v tom, že sú tu významní hostia, veľkí odborníci a človek sa musí pripraviť najmä po odbornej stránke. Kdežto v reláciách ako Téma dňa sa vyžaduje najmä schopnosť okamžitej reakcie.

■ Ako sa vo všeobecnosti pripravujete na moderovanie?

Je to činnosť, ktorú robím každý deň. A je to ako surfovanie na vlně.

Keď sa už na ňu dostanete, snažíte sa na nej balansovať a udržať, to znamená dopĺňam si denne informácie ako je to len možné, prečítam si všetky správy, ktoré vydávajú spravodajské agentúry, snažím sa prečítať si všetky denníky, odsledovať podľa možnosti čo najväčšie množstvo správ aj v iných médiách. Dobrým základom je prejsť si každý deň celé agentúrne spravodajstvo.

■ Ako dlho sa pripravujete na Tému dňa?

Ráno vstanem okolo siedmej, o deviatej máme poradu, na ktorej si určíme tému, potom zhruba do jednej zháňam ľudí, ktorí by boli

ochotní prísť večer diskutovať do televízie, a, samozrejme, majú k téme čo povedať, a potom sa už venujem moderovaniu. Samotný scenár pripravujem zhruba hodinu-hodinu a pol. Takže je to celodenná práca.

■ Čo by ste poradili adeptom žurnalistiky, ktorí by chceli ísť vo vašich stopách? Na čo sa majú sústrediť, čo je pre moderátora najdôležitejšie?

Ja som nebol veľmi vzorový študent. Týka sa to celého môjho študijného života. Viac som sa zaujímal o veci a dianie okolo ako v samotnej škole. Ale, ak by som mohol mladým ľuďom zaujímavým sa o prácu v médiách poradiť, tak podľa mňa je v žurnalistike veľmi dôležité nezabudnúť žiť normálny život, chodiť von, stretávať sa s kamarátmi, nevyberať si príliš sociálnu alebo spoločenskú skupinu, s ktorou komunikujem, komunikovať s každým. Ja sa rovnako rád porozprávam s bezdomovcom ako s ministrom. Je to pre mňa rovnako obohacujúce. To znamená, ako povedal herec Zdeněk Svěrák v Járovi Cimrmanovi: Nad nikoho sa nepovyšovať a pred nikým sa neponižovať. Zachovať si takú svoju rovinu, mať záujem o veci verejné, snažiť sa im rozumieť, a ak je to možné, prispieť k ich riešeniu.

Livia Kováčiková a Kristína Guttová urobili rozhovor s Petrom Bielikom a okrem toho zapožovali pri logu našej školy, ktorá sa podieľala na organizovaní Job Expo 2019.

Kristína Guttová
Livia Kováčiková